

Dansk udgave

Retsforskrifter

60. årgang

19. maj 2017

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 af 17. maj 2017 om oprettelse af støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1305/2013 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/826 af 17. maj 2017 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter, der styrker inddragelsen af forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser i Unionens politikudformning inden for finansielle tjenesteydelser, for perioden 2017-2020 ⁽¹⁾ 17
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/827 af 17. maj 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 258/2014 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision for perioden 2014-2020 ⁽¹⁾ 24

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/825

af 17. maj 2017

om oprettelse af støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1305/2013

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 175, stk. 3, og artikel 197, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er der behov for, at Unionen ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tager hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed. Desuden, og som det er fastsat i artikel 11 i TEUF, skal miljøbeskyttelseskrav integreres i Unionens politikker og aktioner, især med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling.
- (2) Artikel 120 og 121 i TEUF foreskriver, at det kræves af medlemsstaterne, at de fører deres økonomiske politikker med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af Unionens mål og inden for rammerne af de overordnede retningslinjer, som Rådet fastsætter. Samordningen af medlemsstaternes økonomiske politikker er derfor et spørgsmål af fælles interesse.
- (3) Flere medlemsstater har gennemgået og gennemgår fortsat tilpasningsprocesser med det formål at rette op på makroøkonomiske ubalancer, der er opstået i den seneste tid, og mange medlemsstater er konfronteret med lav potentiel vækst. Unionen har placeret gennemførelsen af strukturreformer blandt sine politiske prioriteter med henblik på at genskabe et bæredygtigt opsving, frigøre det vækstpotentiale, der er nødvendigt for at forbedre tilpasningsevnen, og understøtte konvergensprocessen.

⁽¹⁾ EUT C 177 af 18.5.2016, s. 47.

⁽²⁾ EUT C 240 af 1.7.2016, s. 49.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 27.4.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.5.2017.

- (4) Reformen er i deres natur komplekse processer, der kræver en komplet kæde af højt specialiserede kundskaber og færdigheder samt langsigtede visioner. Gennemførelse af strukturreformer på flere forskellige offentlige politikområder er en krævende udfordring, da deres virkninger ofte er længe om at slå igennem. Derfor er en rettidig og effektiv gennemførelse afgørende i såvel kriseramte som strukturelt svage økonomier. I den forbindelse har Unionens støtte i form af teknisk bistand haft stor betydning for den økonomiske tilpasning i Grækenland og Cypern de seneste få år. Ejerskab til strukturreformer i nærområderne er afgørende for en vellykket gennemførelse af dem.
- (5) Medlemsstaterne kan drage fordel af støtte til at imødegå udfordringer ved udformning og gennemførelse af væksthæmmende strukturreformer, der er i overensstemmelse med Unionens økonomiske og sociale mål. Disse udfordringer kan bero på forskellige faktorer, f.eks. begrænset administrativ og institutionel kapacitet såvel som inadækvat anvendelse og gennemførelse af EU-retten.
- (6) Unionen har betydelig erfaring med at stille særlig støtte til rådighed for den nationale forvaltning og andre myndigheder i medlemsstaterne, når det gælder kapacitetsopbygning og lignende tiltag på bestemte områder (f. eks. beskatning, told og støtte til små og mellemstore virksomheder) og i forbindelse med gennemførelsen af samhørighedspolitikken. Unionens erfaringer med at bistå nationale myndigheder med at gennemføre reformer bør anvendes til at styrke Unionens evne til at yde støtte til medlemsstaterne. Det er absolut nødvendigt, at der gøres en omfattende og integreret indsats for at yde støtte til de medlemsstater, der er i færd med at gennemføre væksthæmmende reformer og i den forbindelse anmoder om bistand fra Unionen.
- (7) Den Europæiske Revisionsrets særberetning (19/2015) med titlen »En mere resultatorienteret tilgang er nødvendig for at forbedre leveringen af teknisk bistand til Grækenland« indeholder nyttige anbefalinger vedrørende Kommissionens tekniske bistand til medlemsstaterne. Disse anbefalinger skal der tages hensyn til i forbindelse med gennemførelsen af den støtte, der ydes efter denne forordning.
- (8) På den baggrund er det nødvendigt at oprette et støtteprogram for strukturreformer (»programmet«) med det formål at forbedre medlemsstaternes evne til at udforme og gennemføre væksthæmmende administrative reformer og strukturreformer, bl.a. gennem hjælp til at udnytte EU-fondene effektivt og virkningsfuldt. Programmet har til formål at bidrage til opfyldelsen af fælles mål i form af støtte til økonomisk genopretning, samhørighed og jobskabelse, styrkelse af Europas konkurrenceevne og produktivitet og stimulering af investeringer i realøkonomien. Dette vil også give mulighed for en bedre reaktion på de økonomiske og sociale udfordringer for så vidt angår opnåelsen af et højt niveau af social velfærd såvel som sundheds- og uddannelsesydelser af høj kvalitet og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse.
- (9) Støtte under programmet bør stilles til rådighed af Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat på områder, der har at gøre med samhørighed, konkurrenceevne, produktivitet, innovation, intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, arbejdspladser og investering, budget og beskatning, offentlige tjenester, institutionelle og administrative reformer, retssystemer, bekæmpelse af svig, korruption og hvidvaskning af penge samt skatteunddragelse, erhvervsklima, udvikling af den private sektor, konkurrence, offentlige indkøb, offentlig deltagelse i virksomheder, privatiseringsprocesser, adgang til finansiering, finanssektortpolitikker, handel, bæredygtig udvikling, uddannelse, arbejdsmarkedspolitik, folkesundhed, asyl- og migrationspolitik, landbrug, udvikling af landdistrikter og fiskeri.
- (10) Medlemsstaterne bør kunne anmode om støtte fra Kommissionen under programmet for at få hjælp til gennemførelsen af reformer i forbindelse med processerne for økonomisk styring, navnlig de landespecifikke henstillinger i forbindelse med det europæiske semester, og aktioner til gennemførelse af EU-retten samt i forbindelse med gennemførelsen af økonomiske tilpasningsprogrammer. De bør også kunne anmode om støtte, når de gennemfører reformer på eget initiativ med henblik på at opnå samhørighed, investeringer, bæredygtig vækst, jobskabelse og konkurrenceevne. Kommissionen kan give vejledning til de vigtigste dele af støtteanmodningen.
- (11) Efter en dialog med den bistandssøgende medlemsstat, herunder inden for rammerne af det europæiske semester, bør Kommissionen analysere anmodningen under hensyntagen til principperne om gennemsigtighed, ligebehandling og sund finansiel forvaltning og afgøre, hvilken form for støtte der bør ydes på grundlag af, hvor akutte, vidt- og dybtgående de identificerede problemer er, støttebehovet på de pågældende politikområder, en analyse af de socioøkonomiske indikatorer samt den generelle administrative kapacitet i medlemsstaten. På

grundlag af denne analyse og under hensyntagen til de eksisterende aktioner og aktiviteter, der finansieres af EU-fondene eller andre EU-programmer, bør Kommissionen nå til enighed med den pågældende medlemsstat om de prioriterede områder, målene, en vejledende tidsplan, støtteforanstaltningernes omfang og det skønnede samlede finansielle bidrag, som fastlægges i en samarbejds- og støtteplan.

- (12) Af hensyn til bl.a. gennemsigtigheden bør Kommissionen på de i denne forordning fastsatte betingelser forelægge samarbejds- og støtteplanerne for Europa-Parlamentet og Rådet.
- (13) Kommissionen bør, med samtykke fra den medlemsstat, der ønsker at modtage støtte, kunne organisere tilvejebringelsen af støtte i samarbejde med europæiske og internationale organisationer eller andre medlemsstater, der har indgået aftale om at fungere som reformpartnere. Den medlemsstat, der ønsker at modtage støtte, bør for et eller flere specifikke støtteområder have mulighed for at indgå et partnerskab med en eller flere medlemsstater som reformpartner med henblik på udarbejdelse af strategier og reformkøreplaner og udformning af bistand af høj kvalitet eller tilsyn med gennemførelsen af strategier og projekter. Det er den medlemsstat, der ønsker at modtage støtte, der har ansvaret for reformerne, medens reformpartnerne eller andre medlemsstater eller begge, som yder støtte, bør kunne bidrage til en vellykket gennemførelse af programmet.
- (14) I Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2010 med titlen »Gennemgang af EU's budget« og af 29. juni 2011 med titlen »Et budget for Europa 2020« understreges vigtigheden af at fokusere finansieringen på tiltag og foranstaltninger, der har en klar europæisk merværdi, dvs. hvor der på EU-plan kan tilvejebringes en merværdi i forhold til en indsats fra medlemsstaterne alene. På den baggrund bør støtteaktioner og -aktiviteter, som gennemføres under programmet, sikre komplementaritet og synergi med andre programmer og politikker på regionalt plan, nationalt plan, EU-plan og internationalt plan, afhængigt af, hvad der er hensigtsmæssigt. Aktionerne og aktiviteterne under programmet bør give mulighed for udvikling og gennemførelse af løsninger, der på hensigtsmæssigt niveau løser nationale udfordringer, og som har indvirkning på udfordringer på tværs af grænserne eller på EU-plan, og som også kunne bidrage til social, økonomisk og territorial samhørighed. Endvidere bør aktionerne og aktiviteterne under programmet bidrage til at opnå en konsekvent og sammenhængende gennemførelse af EU-retten. Desuden bør de også bidrage til en yderligere forbedring af tilliden og fremme af samarbejdet med Kommissionen og blandt medlemsstaterne. Unionen har endvidere bedre forudsætninger end medlemsstaterne for at skabe en platform for udveksling og deling af god praksis mellem ligestillede og for mobilisering af ekspertise.
- (15) Det er nødvendigt at fastlægge en finansieringsramme for programmet over en periode tilpasset den løbetid, der gælder for den flerårige finansielle ramme som fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (16) Den finansielle ramme for programmet bør omfatte finansielle midler taget fra bevillingerne til teknisk bistand på Kommissionens initiativ i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽²⁾ og (EU) nr. 1305/2013 ⁽³⁾. For at tillade denne overførsel af midler til dette særlige program og med forbehold for eventuelle fremtidige forslag er det nødvendigt at ændre disse forordninger.
- (17) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for hele programmets varighed, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁴⁾, for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure. Finansiering af

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

⁽⁴⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

programmet via overførsel af bevillinger fra teknisk bistand på Kommissionens initiativ i medfør af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1305/2013 bør kun betragtes som en ekstraordinær løsning og bør ikke skabe præcedens for finansiering af fremtidige initiativer.

- (18) Medlemsstater, der anmoder om støtte, bør have mulighed for at bidrage på frivillig basis til programmets finansielle ramme med yderligere midler. På nuværende tidspunkt begrænser forordning (EU) nr. 1303/2013 muligheden for at overføre ressourcer, der er afsat til teknisk bistand på initiativ af en medlemsstat til de medlemsstater, som står over for midlertidige budgetproblemer. Forordning (EU) nr. 1303/2013 bør derfor ændres for at give alle medlemsstater mulighed for at deltage i finansieringen af programmet. De midler, der overføres til EU-budgettet, bør anvendes til at støtte aktioner, der bidrager til en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i de pågældende medlemsstater.
- (19) Denne forordning bør gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ (»finansforordningen«). Med henblik herpå bør Kommissionen vedtage årlige arbejdsprogrammer og underrette Europa-Parlamentet og Rådet herom. Det årlige arbejdsprogram bør fastsætte de foranstaltninger, der er nødvendige for deres gennemførelse i overensstemmelse med de generelle og specifikke mål for programmet, udvælgelses- og tildelingskriterierne for tilskud samt alle andre elementer, der kræves.
- (20) Med henblik på betydningen af at støtte medlemsstaternes bestræbelser på at forfølge og gennemføre strukturelle, institutionelle og administrative reformer er det nødvendigt at tillade en medfinansieringssats for tilskud på op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger for at nå programmets mål og samtidig sikre overholdelse af principperne om samfinansiering og ikkefortjeneste.
- (21) I tilfælde af uforudsete og behørigt begrundede årsager til en hastende indsats, f.eks. en alvorlig forstyrrelse i økonomien eller væsentlige omstændigheder, som har alvorlige konsekvenser for de økonomiske og sociale forhold i en medlemsstat, der ligger uden for dens kontrol, bør Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat, der ønsker at modtage støtte, kunne træffe særlige foranstaltninger for en begrænset del af det årlige arbejdsprogram og for en begrænset periode på op til seks måneder i overensstemmelse med de mål og aktioner, der er støtteberettigede under programmet, for at bistå nationale myndigheder med at imødegå de akutte behov.
- (22) For at sikre en effektiv og sammenhængende tildeling af midler fra Unionens budget og overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning bør aktioner under dette program komplettere og supplere igangværende EU-programmer, samtidig med at der undgås dobbeltfinansiering af samme udgifter. Inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder bør Kommissionen og den berørte medlemsstat på EU-plan og nationalt plan i alle faser af processen sikre en effektiv koordination for at sikre konsistens, komplementaritet og synergi mellem de finansieringskilder, der benyttes til aktioner i de relevante medlemsstater med tætte forbindelser til dette program, navnlig med foranstaltninger, der finansieres gennem EU-fondene og EU-programmerne i medlemsstaterne. Kommissionen bør gøre sit bedste for at sikre komplementaritet og synergi med den støtte, der ydes af andre relevante internationale organisationer.
- (23) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger i hele udgiftscyklussen, herunder forebyggelse, opdagelse og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert, og efter omstændighederne ved anvendelse af administrative og økonomiske sanktioner.
- (24) For at lette evalueringen af programmet bør der fra starten opstilles passende og gennemsigtige rammer for overvågning af gennemførelsen af aktionerne og programmets resultater. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en årlig tilsynsrapport om gennemførelsen af programmet, herunder oplysninger om støtteanmodninger, der er indgivet af medlemsstaterne, om analyser af anvendelsen af kriterierne for vurdering af anmodninger om støtte, om samarbejds- og støtteplaner, om reformpartners deltagelse og om særlige foranstaltninger, der er truffet. Der bør foretages en uafhængig midtvejsevaluering af opfyldelsen af programmets

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

mål, effektiviteten af anvendelsen af dets ressourcer og af dets merværdi på europæisk plan. Der bør endvidere foretages en uafhængig efterfølgende evaluering af programmets langsigtede virkning og bæredygtigheden heraf. Evalueringerne bør baseres på de indikatorer, der måler virkningerne af programmet.

- (25) For at tilpasse listen over indikatorer til måling af opfyldelsen af programmets mål i lyset af de erfaringer, der høstes under gennemførelsen af programmet, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår ændring af denne liste. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (26) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning vedrørende vedtagelsen af de årlige arbejdsprogrammer bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (27) Målet for denne forordning, nemlig at bidrage til institutionelle, administrative og strukturelle reformer i medlemsstater gennem støtte til nationale myndigheder, som defineret i denne forordning, til foranstaltninger, der tager sigte på at reformere institutioner, styringsstrukturer eller offentlig administration, økonomiske og sociale sektorer, herunder gennem bistand til en effektiv, gennemsigtig og virkningsfuld anvendelse af EU-fondene, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, eftersom anvendelsesområdet for støtte skal fastsættes i samråd med den berørte medlemsstat.
- (28) For at sikre en hurtig gennemførelse af foranstaltningerne i denne forordning bør forordningen træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Programmets oprettelse og varighed

Ved denne forordning oprettes støtteprogrammet for strukturreformer (»programmet«) for perioden fra den 20. maj 2017 til den 31. december 2020.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »støttemodtagende medlemsstat«: en medlemsstat, som modtager støtte fra Unionen via programmet

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- 2) »EU-fonde«: de europæiske struktur- og investeringsfonde, der er omhandlet i artikel 1 i forordning (EU) nr. 1303/2013, Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 ⁽¹⁾, asyl-, migrations- og integrationsfonden, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 ⁽²⁾, instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring, der er oprettet som en del af Fonden for Intern Sikkerhed ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 513/2014 ⁽³⁾, og instrumentet for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik, der er oprettet som en del af Fonden for Intern Sikkerhed ved forordning (EU) nr. 515/2014 ⁽⁴⁾
- 3) »national myndighed«: en eller flere nationale myndigheder, herunder myndigheder på regionalt og lokalt plan, der samarbejder i overensstemmelse med partnerskabsprincippet inden for medlemsstaternes institutionelle og retlige rammer
- 4) »international organisation«: en international organisation i den offentlige sektor, der er oprettet ved en international aftale, såvel som specialiserede organer, der er oprettet af sådanne organisationer, jf. artikel 58, stk. 1, litra c), nr. ii), i finansforordningen; organisationer, der indgår i internationale organisationer, anses for at være internationale organisationer i overensstemmelse med finansforordningen
- 5) »europæiske organisationer«: Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond som omhandlet i finansforordningens artikel 58, stk. 1, litra c), nr. iii).

Artikel 3

Europæisk merværdi

1. Programmet skal finansiere aktioner og aktiviteter med europæisk merværdi. Med henblik herpå sikrer Kommissionen, at de aktioner og aktiviteter, der udvælges til finansiering, kan forventes at skabe resultater, som i overensstemmelse med nærhedsprincippet har en europæisk merværdi, og den fører tilsyn med, om der faktisk opnås en europæisk merværdi.
2. Aktionerne og aktiviteterne under programmet skal sikre en europæisk merværdi, navnlig gennem:
 - a) udvikling og gennemførelse af løsninger på lokale, regionale og nationale udfordringer, der påvirker udfordringer på tværs af grænserne eller på EU-plan, og som også kan bidrage til social, økonomisk og territorial samhörighed
 - b) komplementaritet og synergi med andre EU-programmer og politikker på henholdsvis regionalt plan, nationalt plan, EU-plan og internationalt plan
 - c) bidrag til en konsekvent og sammenhængende gennemførelse af EU-retten og EU-politikker samt fremme af europæiske værdier, herunder solidaritet
 - d) bidrag til udveksling af god praksis, også med henblik på at gøre Unionens reformprogrammer mere synlige, og opbygning af en platform og netværk af ekspertise på EU-plan
 - e) fremme af gensidig tillid mellem støttemodtagende medlemsstater og Kommissionen og af samarbejde mellem medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 af 11. marts 2014 om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (EUT L 72 af 12.3.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden, om ændring af Rådets beslutning 2008/381/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF og nr. 575/2007/EF og Rådets beslutning 2007/435/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 168).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 513/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af Rådets afgørelse 2007/125/RIA (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 93).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143).

Artikel 4

Overordnet mål

Programmets overordnede mål er at bidrage til institutionelle, administrative og vækstfremmende strukturelle reformer i medlemsstaterne gennem støtte til nationale myndigheder til foranstaltninger, der tager sigte på reformering og styrkelse af institutioner, styring, offentlig administration og økonomiske og samfundsmæssige sektorer som reaktion på økonomiske og sociale udfordringer med henblik på at styrke samhørighed, konkurrenceevne, produktivitet, bæredygtig vækst, jobskabelse og investeringer, navnlig i forbindelse med økonomisk styring, herunder gennem støtte til en effektiv, virkningsfuld og gennemsigtig anvendelse af EU-fondene.

Artikel 5

Programmets specifikke mål og anvendelsesområde

1. For at nå det overordnede mål i artikel 4 skal programmet have følgende specifikke mål, der skal forfølges i tæt samarbejde med de støttemodtagende medlemsstater:

- a) at bistå de nationale myndigheders initiativer til at udforme reformer i henhold til deres prioriteringer under hensyn til de oprindelige forhold og de forventede socioøkonomiske virkninger
- b) at bistå de nationale myndigheder med at forbedre deres evne til at formulere, udvikle og gennemføre reformpolitikker og -strategier og med at følge en integreret tilgang, der sikrer sammenhæng mellem mål og midler på tværs af sektorer
- c) at bistå de nationale myndigheders bestræbelser på at fastlægge og gennemføre hensigtsmæssige procedurer og metoder under hensyntagen til god praksis og de erfaringer, som andre lande har gjort sig i lignende situationer
- d) at hjælpe de nationale myndigheder med at gøre forvaltningen af menneskelige ressourcer mere effektiv og virkningsfuld, bl.a. ved at styrke de faglige kundskaber og færdigheder og ved at fastlægge klare ansvarsområder.

2. De specifikke mål i stk. 1 skal vedrøre politikområder med relation til samhørighed, konkurrenceevne, produktivitet, innovation, intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, beskæftigelse og investering, navnlig et eller flere af følgende:

- a) offentlig finans- og kapitalforvaltning, budgetprocesser, gælds- og skatteforvaltning
- b) institutionelle reformer og effektiv og serviceorienteret offentlig forvaltning, herunder om nødvendigt gennem regelforenklinger, en velfungerende retsstat, reformer af retssystemet og styrkelse af bekæmpelsen af svig, korruption og hvidvaskning af penge
- c) erhvervsklimaet (herunder for SMV'er), genindustrialisering, udvikling af den private sektor, investeringer, offentlig deltagelse i virksomheder, privatiseringsprocesser, handel og udenlandske direkte investeringer, konkurrence og offentlige indkøb, bæredygtig sektorudvikling og støtte til innovation og digitalisering
- d) uddannelse; arbejdsmarkedspolitikker, herunder dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, med sigte på at skabe beskæftigelse; bekæmpelse af fattigdom; fremme af social inklusion; socialsikring og sociale velfærdssystemer; folkesundhed og sundhedssystemer; samt samhørigheds-, asyl-, migrations- og grænsepolitik
- e) politikker for gennemførelse af klimaindsatsen, fremme af energieffektivitet, opnåelse af energidiversificering samt for landbruget, fiskeriet og en bæredygtig udvikling af landdistrikterne
- f) politikker for finanssektoren, herunder fremme af finansiel forståelse, finansiel stabilitet, adgang til finansiering og långivning til realøkonomien, udarbejdelse, levering og kvalitetsovervågning af data og statistikker samt politikker til bekæmpelse af skatteunddragelse.

*Artikel 6***Støtteberettigede aktioner**

Med henblik på at forfølge de mål, der er fastsat i artikel 4 og 5, skal programmet navnlig finansiere følgende typer aktioner:

- a) ekspertise inden for politisk rådgivning, politikændring, udformning af strategier og køreplaner for reformer samt lovgivningsmæssige, institutionelle, strukturelle og administrative reformer
- b) hjælp fra eksperter, herunder udstationerede eksperter, i en kortere eller længere periode til at udføre opgaver inden for særlige områder eller til at udføre operationelle aktiviteter, eventuelt med tolkning, oversættelse og samarbejde, administrativ bistand samt infrastruktur og udstyr
- c) institutionel, administrativ og sektorspecifik kapacitetsopbygning og hermed beslægtede støtteaktioner på alle forvaltningsniveauer, herunder i givet fald aktioner, der bidrager til en styrkelse af civilsamfundet, navnlig:
 - i) seminarer, konferencer og workshops
 - ii) arbejdsbesøg i relevante medlemsstater eller i et tredjeland, som giver embedsmændene mulighed for at opnå eller øge deres ekspertise eller viden på relevante områder, og
 - iii) uddannelsesaktioner og udvikling af onlinekurser eller andre kurser for at fremme de nødvendige faglige færdigheder og kundskaber med relation til relevante reformer
- d) indsamling af data og statistikker, udvikling af fælles metoder og, når det skønnes hensigtsmæssigt, af indikatorer eller benchmarks
- e) tilrettelæggelse af lokal operationel støtte på områderne asyl, migration og grænsekontrol
- f) IT-kapacitetsopbygning: ekspertise vedrørende udvikling, vedligeholdelse, drift og kvalitetskontrol af IT-infrastrukturen og applikationer, der er nødvendige for at gennemføre de relevante reformer, samt ekspertise vedrørende programmer, der retter sig mod digitalisering af offentlige tjenesteydelser
- g) undersøgelser, forskning, analyser og rundspørger, evalueringer og konsekvensanalyser og udvikling og offentliggørelse af vejledninger, rapporter og uddannelsesmateriale
- h) kommunikationsprojekter for indlæring, samarbejde, bevidstgørelse, informationsformidling og udveksling af god praksis, tilrettelæggelse af oplysnings- og informationskampagner, mediekampagner og -begivenheder, herunder intern kommunikation og i givet fald kommunikation via sociale netværk
- i) udarbejdelse og offentliggørelse af materiale med henblik på at formidle oplysninger om og resultaterne af programmet, herunder gennem udvikling, drift og vedligeholdelse af systemer og redskaber, hvortil der bruges informations- og kommunikationsteknologier
- j) alle andre relevante aktiviteter til støtte for de overordnede og specifikke mål i artikel 4 og 5.

*Artikel 7***Anmodning om støtte**

1. En medlemsstat, der ønsker at modtage støtte under programmet, indgiver en anmodning om støtte til Kommissionen med angivelse af politikområderne og prioriteterne for støtte inden for programmets anvendelsesområde som fastsat i artikel 5, stk. 2. Denne anmodning skal indgives senest den 31. oktober i et kalenderår. Kommissionen kan give vejledning om de vigtigste dele, som anmodningen om støtte skal omfatte.

2. Under hensyntagen til principperne om gennemsigtighed, ligebehandling og forsvarlig økonomisk forvaltning og efter dialog med medlemsstaten, herunder inden for rammerne af det europæiske semester, gennemgår Kommissionen den i stk. 1 omhandlede støtteanmodning på basis af, hvor hastende, brede og dybe de identificerede problemer er, støttebehovet pr. berørt politikområde, en analyse af socioøkonomiske indikatorer og medlemsstatens generelle administrative kapacitet.

På grundlag af denne analyse og under hensyntagen til de eksisterende aktioner og foranstaltninger, der finansieres af EU-fondene eller andre EU-programmer, når Kommissionen til enighed med den pågældende medlemsstat om de prioriterede støtteområder, målene, en vejledende tidsplan og omfanget af den støtte, der skal ydes, og det skønnede samlede finansielle bidrag til denne støtte, som fastsættes i en samarbejds- og støtteplan.

3. Anmodningen om støtte kan vedrøre følgende:

- a) gennemførelse af reformer i medlemsstaterne på deres eget initiativ, navnlig for at opnå bæredygtig økonomisk vækst og jobskabelse
- b) gennemførelse af de økonomiske tilpasningsprogrammer i medlemsstater, der modtager finansiell støtte fra Unionen i henhold til eksisterende instrumenter, navnlig i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 ⁽¹⁾ for medlemsstater i euroområdet og Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 ⁽²⁾ for medlemsstater uden for euroområdet
- c) gennemførelse af vækstskeppende reformer i forbindelse med økonomiske styringsprocesser, navnlig de landespecifikke henstillinger i forbindelse med det europæiske semester og aktioner forbundet med gennemførelsen af EU-retten.

Artikel 8

Oplysninger til Europa-Parlamentet og Rådet om samarbejds- og støtteplaner

1. Med forhold for den støttemodtagende medlemsstats samtykke fremsender Kommissionen samarbejds- og støtteplanen til Europa-Parlamentet og Rådet hurtigst muligt. Den støttemodtagende medlemsstat kan afvise at give et sådant samtykke i tilfælde af følsomme eller fortrolige oplysninger, hvis offentliggørelse ville skade offentlighedens interesse i den støttemodtagende medlemsstat.

2. Kommissionen forelægger dog samarbejds- og støtteplanen for Europa-Parlamentet og Rådet under følgende omstændigheder:

- a) så snart den støttemodtagende medlemsstat har bortredigeret alle følsomme eller fortrolige oplysninger, hvis offentliggørelse ville skade offentlighedens interesse i den støttemodtagende medlemsstat
- b) efter en rimelig tidsfrist, når offentliggørelsen af de relevante oplysninger ikke vil indvirke negativt på gennemførelsen af støtteforanstaltningerne under programmet, og under ingen omstændigheder senere end to måneder efter gennemførelsen af sådanne foranstaltninger i henhold til samarbejds- og støtteplanen.

Artikel 9

Organisering af støtte- og reformpartnere

1. Kommissionen kan med den støttemodtagende medlemsstats samtykke organisere støtten under programmet i samarbejde med andre medlemsstater eller europæiske og internationale organisationer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

2. Den støttemodtagende medlemsstat kan i samråd med Kommissionen indgå et partnerskab med en eller flere andre medlemsstater, der handler som reformpartnere på specifikke reformområder. En reformpartner bidrager i samråd med Kommissionen og på grundlag af en fælles forståelse med den støttemodtagende medlemsstat og Kommissionen til udformning af strategier og reformkøreplaner og til udformning af bistand af høj kvalitet, eller den overvåger gennemførelsen af strategier og projekter.

Artikel 10

Finansieringsramme

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet er fastsat til 142 800 000 EUR i løbende priser.
2. Bevillingerne til programmet kan også dække udgifter til forberedende aktiviteter, tilsyns-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, som er nødvendige for forvaltningen af programmet og for at nå dets mål, herunder navnlig undersøgelser, ekspertmøder og informations- og kommunikationsaktioner, såsom kommunikation udadtil om Unionens politiske prioriteringer, for så vidt de angår denne forordnings generelle mål, udgifter i forbindelse med IT, der fokuserer på informationsbehandling og -udveksling, samt alle andre udgifter til teknisk og administrativ bistand, som Kommissionen afholder i forbindelse med forvaltningen af programmet.
3. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme.

Artikel 11

Andre finansielle bidrag til programmets budget

1. Foruden den finansieringsramme, der er fastsat i artikel 10, kan programmet finansieres gennem supplerende frivillige bidrag fra medlemsstaterne.
2. De supplerende bidrag, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, kan bestå af bidrag fra midler til teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ i henhold til artikel 59 i forordning (EU) nr. 1303/2013, og som er overført i henhold til nævnte forordnings artikel 25.
3. De i stk. 1 omhandlede supplerende bidrag anvendes til at støtte aktioner, der bidrager til at gennemføre Unionens strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Et bidrag fra en støttemodtagende medlemsstat i overensstemmelse med stk. 2 må udelukkende anvendes i den pågældende medlemsstat.

Artikel 12

Ingen dobbeltfinansiering

Aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning, kan modtage støtte fra andre EU-programmer, -instrumenter eller -fonde under Unionens budget, forudsat at sådan støtte ikke dækker samme udgiftsposter.

Artikel 13

Programmets gennemførelse

1. Kommissionen gennemfører programmet i overensstemmelse med finansforordningen.

2. Programmets foranstaltninger kan gennemføres enten direkte af Kommissionen eller indirekte af andre enheder og personer end medlemsstater i overensstemmelse med artikel 60 i finansforordningen. Navnlig består Unionens finansielle støtte til aktioner som omhandlet i nærværende forordnings artikel 6 af:

- a) tilskud, herunder tilskud til medlemsstaternes nationale myndigheder
- b) offentlige indkøbskontrakter
- c) godtgørelse af eksterne eksperters udgifter, herunder eksperter fra de nationale, regionale eller lokale myndigheder i medlemsstater, der yder eller modtager støtte
- d) bidrag til trustfonde, der er oprettet af internationale organisationer, og
- e) aktioner gennem indirekte forvaltning.

3. Der kan ydes tilskud til medlemsstaternes nationale myndigheder, Den Europæiske Investeringsbank-Gruppen, internationale organisationer, offentlige eller private organer og enheder, som er lovligt etableret i en eller et af følgende:

- a) medlemsstaterne, og
- b) lande i Den Europæiske Frihandelssammenslutning, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i overensstemmelse med betingelserne heri.

Medfinansieringssatsen for tilskud er op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger, uden at dette berører principperne om samfinansiering og ikkefortjeneste.

4. Støtte kan også ydes af individuelle eksperter, der kan indbydes til at bidrage til udvalgte aktiviteter, som organiseres under programmet, når dette er nødvendigt for at nå de specifikke mål, der er fastsat i artikel 5.

5. For at gennemføre programmet vedtager Kommissionen årlige arbejdsprogrammer ved hjælp af gennemførelsesretsakter og underretter Europa-Parlamentet og Rådet herom. De årlige arbejdsprogrammer fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for deres gennemførelse i overensstemmelse med de generelle og specifikke mål som omhandlet i denne forordnings artikel 4 og 5, udvælgelses- og tildelingskriterierne for tildeling af tilskud samt alle de elementer, der kræves i henhold til finansforordningen.

6. For at sikre en rettidig tildeling af midler skal en begrænset del af det årlige arbejdsprogram afsættes til særlige foranstaltninger i tilfælde af uforudsete og behørigt begrundede årsager til en hastende indsats, f.eks. en alvorlig forstyrrelse i økonomien eller væsentlige omstændigheder med alvorlige konsekvenser for de økonomiske og sociale forhold i en medlemsstat, der ligger uden for dens kontrol. Kommissionen kan på anmodning af en medlemsstat, der ønsker af modtage støtte, træffe særlige foranstaltninger i overensstemmelse med de mål og aktioner, der er støtteberettigede under programmet, for at bistå nationale myndigheder med at imødegå de akutte behov. Sådanne særlige foranstaltninger er af midlertidig karakter og må ikke være underlagt de betingelser, der er fastsat i artikel 7, stk. 1 og 2. De særlige foranstaltninger skal ophøre inden for seks måneder og kan erstattes med støtte, jf. betingelserne i artikel 7.

Artikel 14

Samordning og komplementaritet

1. Kommissionen og den støttemodtagende medlemsstat skaber inden for deres respektive ansvarsområder synergier og sikrer en effektiv koordinering mellem programmet og andre EU-programmer og EU-instrumenter, navnlig de foranstaltninger, der finansieres af EU-fondene. Med henblik herpå:

- a) sikrer de komplementaritet og synergi mellem de forskellige instrumenter på EU-plan og nationalt plan og i givet fald på regionalt plan, navnlig for så vidt angår foranstaltninger, der finansieres af EU-fonde, både i planlægnings- og gennemførelsesfasen
- b) optimerer de koordineringsmekanismerne for at undgå dobbeltarbejde, og

- c) sikrer de et tæt samarbejde mellem dem, der er ansvarlige for gennemførelsen på EU-plan, nationalt plan og i givet fald regionalt plan for at skabe sammenhængende og strømlinede støtteaktioner.
2. Kommissionen gør sit bedste for at sikre komplementaritet og synergi med den støtte, der ydes af andre relevante internationale organisationer.
3. De relevante årlige arbejdsprogrammer kan tjene som koordineringsramme, når der planlægges støtte på de områder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2.

Artikel 15

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Ved gennemførelsen af aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning, træffer Kommissionen egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes gennem foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved tilbagesøgning af de beløb, der uretmæssigt er udbetalt eller er anvendt forkert samt efter omstændighederne ved administrative og økonomiske sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.
2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at foretage revision hos alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler under programmet.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan foretage kontrol og inspektion på stedet hos økonomiske aktører, der direkte eller indirekte er berørt af sådanne midler, i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽¹⁾ med henblik på at fastslå, hvorvidt svig, korruption eller andre former for ulovlige aktiviteter har betydning for Unionens finansielle interesser i forbindelse med en bevillingsaftale eller en bevillingsbeslutning eller en kontrakt vedrørende EU-midler.

Samarbejdsaftaler med internationale organisationer, aftaler om tilskud, afgørelser om ydelse af tilskud og kontrakter som følge af gennemførelsen af denne forordning giver udtrykkeligt Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og inspektion på stedet, jf. dog første og andet afsnit.

Artikel 16

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen overvåger gennemførelsen af de aktioner, der finansieres via programmet, og måler opfyldelsen af det overordnede mål fastsat i artikel 4 og de specifikke mål, som er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i overensstemmelse med de i bilaget fastsatte indikatorer.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 17 vedrørende ændringer af listen over indikatorer fastsat i bilaget.

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årlig tilsynsrapport om gennemførelsen af programmet. Rapporten skal indeholde oplysninger om:

- a) anmodninger om støtte, der indgives af medlemsstater som omhandlet i artikel 7, stk. 1
- b) analyser af anvendelsen af de i artikel 7, stk. 2, omhandlede kriterier, som anvendes til at analysere anmodninger om støtte, der indgives af medlemsstater

⁽¹⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

- c) samarbejds- og støtteplaner som omhandlet i artikel 7, stk. 2
- d) deltagelse af reformpartnere som omhandlet i artikel 9, og
- e) særlige foranstaltninger, der er vedtaget, som omhandlet i artikel 13, stk. 6.

Kommissionen forelægger også Europa-Parlamentet og Rådet en uafhængig midtvejsevalueringsrapport senest medio 2019 og en uafhængig efterfølgende evalueringsrapport senest den 31. december 2021.

3. Midtvejsevalueringsrapporten skal indeholde oplysninger om opfyldelsen af programmets mål, effektiviteten i ressourceudnyttelsen og programmets europæiske merværdi. Den skal også behandle den fortsatte relevans af alle mål og aktioner. Den efterfølgende evalueringsrapport skal vurdere programmet som helhed og indeholde oplysninger om dets virkninger på lang sigt.

Artikel 17

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 16, stk. 1, andet afsnit, tillægges Kommissionen for en periode fra den 20. maj 2017 til den 31. december 2020.
3. Den i artikel 16, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af den enkelte medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 1, andet afsnit, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 18

Ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013

I forordning (EU) nr. 1303/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

- a) titlen affattes således:

»Forvaltning af teknisk bistand til medlemsstater«

b) stk. 1 affattes således:

»1. Efter anmodning fra en medlemsstat i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 (*) kan en del af de midler, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 59 og programmeret i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler, efter aftale med Kommissionen overføres til teknisk bistand på initiativ af Kommissionen til gennemførelse af foranstaltninger i forbindelse med den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 58, stk. 1, tredje afsnit, litra l), gennem direkte eller indirekte forvaltning.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 af 17. maj 2017 om oprettelse af støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1305/2013 (EUT L 129 af 19.5.2017, s. 1).«

c) stk. 3, første afsnit, affattes således:

»En medlemsstat anmoder om en overførsel som omhandlet i stk. 1 for et kalenderår senest den 31. januar i det år, hvor overførslen skal foretages. Anmodningen ledsages af et forslag til ændring af det program eller de programmer, hvorfra overførslen vil blive foretaget. Der foretages tilsvarende ændringer i partnerskabsaftalen i overensstemmelse med artikel 30, stk. 2, der fastsætter det samlede beløb, der overføres hvert år til Kommissionen.«

d) følgende stykke tilføjes:

»4. Midler, som overføres af en medlemsstat i henhold til denne artikels stk. 1, skal være omfattet af frigørelsesreglen i denne forordnings artikel 136 og artikel 38 i forordning (EU) nr. 1306/2013.«

2) Artikel 58, stk. 1, tredje afsnit, litra l), affattes således:

»l) aktioner, der finansieres i henhold til forordning (EU) 2017/825 med henblik på at bidrage til at gennemføre Unionens strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.«

3) Artikel 91, stk. 3, affattes således:

»3. 0,35 % af de samlede midler efter fradrag af støtten til CEF som omhandlet i artikel 92, stk. 6, og til bistanden til de socialt dårligst stillede i henhold til artikel 92, stk. 7, afsættes til teknisk bistand på Kommissionens initiativ, hvoraf højst 112 233 000 EUR i løbende priser afsættes til støtteprogrammet for strukturreformer oprettet ved forordning (EU) 2017/825 til anvendelse inden for anvendelsesområdet for og formålet med dette program.«

Artikel 19

Ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013

I forordning (EU) nr. 1305/2013 affattes artikel 51, stk. 1, første afsnit, således:

»I overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EU) nr. 1306/2013 kan ELFUL anvende op til 0,25 % af sin årlige tildeling til at finansiere de opgaver, der er omhandlet i artikel 58 i forordning (EU) nr. 1303/2013, herunder omkostningerne til oprettelse og drift af det europæiske netværk for udvikling af landdistrikterne, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 52, og det EIP-netværk, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 53, på Kommissionens initiativ og/eller på dennes vegne, hvoraf højst 30 567 000 EUR i løbende priser afsættes til støtteprogrammet for strukturreformer oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 (*) til anvendelse inden for anvendelsesområdet for og formålet med nævnte program.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 af 17. maj 2017 om oprettelse af støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1305/2013 (EUT L 129 af 19.5.2017, s. 1).«

*Artikel 20***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. maj 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

C. ABELA

Formand

BILAG

Indikatorer

Opfyldelsen af de mål, der er omhandlet i artikel 4 og artikel 5, stk. 1, vurderes på grundlag af følgende indikatorer:

- a) antallet og typen af nationale myndigheder, offentlige forvaltninger og andre offentlige organer, såsom nationale ministerier eller tilsynsmyndigheder, fordelt på støttemodtagende medlemsstat, som har modtaget støtte under programmet
- b) antallet og typen af støtteydere, såsom statslige, offentligretlige og privatretlige organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver, internationale organisationer, fordelt på specifikt mål, politikområde og støttemodtagende medlemsstat
- c) antallet og typen af gennemførte støtteberettigede aktioner i henhold til artikel 6, f.eks. eksperter, uddannelsesaktioner eller seminarer osv., fordelt på:
 - i) landespecifikke henstillinger eller relevante aktioner i relation til gennemførelsen af EU-retten, økonomiske tilpasningsprogrammer og reformer på medlemsstatens eget initiativ
 - ii) specifikt mål og politikområde og specifik støttemodtagende medlemsstat
 - iii) støtteydere, såsom statslige, offentligretlige og privatretlige organer med en offentlig tjenesteydelsesopgave, eller internationale organisationer
 - iv) støttemodtagere fra den støttemodtagende medlemsstat, f.eks. nationale myndigheder
- d) antallet og typen af politiske og retlige ordninger, såsom politiske aftalememoranda eller hensigtserklæringer, aftaler, kontrakter, der indgås mellem Kommissionen, eventuelle reformpartnere og støtteydere til aktiviteter under programmet, fordelt på specifikt mål, politikområde og støttemodtagende medlemsstat
- e) antallet af politiske initiativer (f.eks. handlingsplaner, køreplaner, retningslinjer, anbefalinger og anbefalet lovgivning) vedtaget pr. specifikt mål, politikområde og støttemodtagende medlemsstat i forlængelse af relevante aktiviteter støttet af programmet
- f) antallet af gennemførte foranstaltninger efter politikområde og støttemodtagende medlemsstat som følge af støtteaktioner stillet til rådighed under programmet, fordelt på landespecifikke henstillinger eller relevante aktioner til gennemførelse af EU-retten, økonomiske tilpasningsprogrammer og reformer på medlemsstatens eget initiativ
- g) feedback fra nationale myndigheder, offentlige forvaltninger og andre offentlige enheder, der har modtaget støtte under programmet, samt fra eventuelle andre interessenter eller deltagere om resultaterne eller virkningerne af aktionerne under programmet, fordelt på specifikt mål, politikområde og støttemodtagende medlemsstat, om muligt understøttet af kvantitative eller empiriske data
- h) feedback fra støtteydere om resultaterne eller virkningerne af den støtte, de har ydet under programmet inden for det specifikke mål og politikområde, hvor de har været aktive, fordelt på støttemodtagende medlemsstat og om muligt understøttet af kvantitative eller empiriske data
- i) udviklingen i relevante berørte parter synspunkter vedrørende programmets bidrag til gennemførelsen af reformerne, fordelt på specifikt mål, politikområde og støttemodtagende medlemsstat, om muligt understøttet af passende kvantitative eller empiriske data, og
- j) antallet af målsætninger i samarbejds- og støtteplanen, der er blevet nået, bl.a. som følge af støtten modtaget fra programmet, fordelt på støttemodtagende medlemsstat.

Disse indikatorer anvendes i overensstemmelse med disponible data og oplysninger, herunder passende kvantitative og empiriske data.

Endvidere skal Kommissionen gennemføre en kvalitativ analyse med henblik på at fastslå sammenhængen mellem støtte fra programmet, målt gennem oplysninger fra disse indikatorer, og den støttemodtagende medlemsstats institutionelle, administrative og strukturelle reformer med henblik på at styrke konkurrenceevne, produktivitet, vækst, beskæftigelse, samhørighed og investeringer.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/826**af 17. maj 2017****om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter, der styrker inddragelsen af forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser i Unionens politikudformning inden for finansielle tjenesteydelser, for perioden 2017-2020****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 169, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen bidrager til at sikre et højt niveau af forbrugerbeskyttelse og til at sætte forbrugerne i centrum for det indre marked ved at støtte og supplere medlemsstaternes politikker med henblik på at sikre, at borgerne fuldt ud kan udnytte fordelene ved det indre marked, og at deres juridiske og økonomiske interesser i den forbindelse tilgodeses og forsvares på passende vis. En velfungerende og pålidelig sektor for finansielle tjenesteydelser er et vigtigt element i det indre marked og dets grænseoverskridende kapaciteter. Den kræver solide rammer for regulering og overvågning, som på én og samme tid sikrer finansiell stabilitet og støtter en bæredygtig økonomi. Samtidig bør en velfungerende og pålidelig sektor for finansielle tjenesteydelser sikre et højt beskyttelsesniveau for forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser, herunder private investorer, sparere, forsikringstagere, pensionskassemedlemmer og pensionsmodtagere, individuelle aktionærer, låntagere og SMV'er.
- (2) Den finansielle og økonomiske krise har bevirket, at tilliden blandt slutbrugere af finansielle tjenesteydelser, navnlig forbrugere, har været svækket siden 2007. For at genoprette deres tillid til den finansielle sektors soliditet og at bidrage til at forbedre dens praksisser er det derfor vigtigt at øge niveauet af aktiv deltagelse og inddragelse af forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser, herunder detailinvestorer, sparere, forsikringstagere, pensionskassemedlemmer og pensionsmodtagere, individuelle aktionærer, låntagere og SMV'er, samt aktører, der repræsenterer deres interesser, i Unionens og i andre relevante multilaterale instansers politikudformning i den finansielle sektor.
- (3) For at nå disse mål i forlængelse af et tværpolitisk initiativ fra Europa-Parlamentets side iværksatte Kommissionen i slutningen af 2011 et pilotprojekt, der skulle yde tilskud til at støtte udviklingen af et finansielt ekspertisecenter til gavn for forbrugere, andre slutbrugere og aktører, der repræsenterer deres interesser, for at styrke deres evne til at deltage i Unionens politikudformning inden for finansielle tjenesteydelser og til at fremme udviklingen af et modstandsdygtigt banksystem. De vigtigste politikmålsætninger var at sikre, at Unionens beslutningstagere, når de iværksætter ny EU-ret, får kendskab til andre synspunkter end dem, som fagfolk i den finansielle sektor fremfører, at sikre, at forbrugerinteresser og interesser for andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser bliver bedre afspejlet i ny EU-ret, at sikre, at den brede offentlighed bliver bedre oplyst om vigtige spørgsmål vedrørende finansiell regulering og derved opnår øget finansiell forståelse, og at sikre, at den aktive deltagelse af forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser i Unionens politikudformning på området for finansielle tjenesteydelser styrkes, hvilket skulle føre til en velafbalanceret EU-ret.

⁽¹⁾ EUT C 34 af 2.2.2017, s. 117.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 27.4.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.5.2017.

- (4) Som følge heraf ydede Kommissionen mellem 2012 og 2015 og efter en åben indkaldelse af forslag driftstilskud til to nonprofitorganisationer: Finance Watch og Better Finance. Disse tilskud blev i 2012 og 2013 ydet under et pilotprojekt, der varede i to år, og er siden 2014 ydet i form af en forberedende aktion. Endvidere blev det i 2016 besluttet at yde aktionstilskud i stedet for driftstilskud, da aktionstilskud sikrer bedre kontrol med Unionens budgetudgifter. Da en forberedende aktion kun kan anvendes i op til tre på hinanden følgende år efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾, er en retsakt nødvendigt for at tilvejebringe et retsgrundlag for finansiering af sådanne aktioner i 2017.
- (5) Finance Watch blev oprettet med EU-tilskud i 2011 som en international nonprofitorganisation i henhold til belgisk ret. Dens opgave er at forsvare civilsamfundets interesser i den finansielle sektor. På grund af sine EU-tilskud lykkedes det på kort tid Finance Watch at samle et hold af kvalificerede eksperter, som kunne gennemføre undersøgelser, politikanalyser og kommunikationsaktiviteter på området for finansielle tjenesteydelser.
- (6) Better Finance er et resultat af successive omorganiseringer og rebranding af eksisterende europæiske sammenslutninger af investorer og aktionærer siden 2009. Takket være EU-tilskud har organisationen oprettet et finansielt ekspertisecenter, der først og fremmest fokuserer på forbrugernes, individuelle investorers, individuelle aktionærers, spareres og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelsers interesser i overensstemmelse med organisationens medlemsgrundlag og ressourcer.
- (7) Evalueringen af pilotprojektet gennemført i 2015 og den efterfølgende forberedende aktion konkluderede, at politikmålsætningerne generelt var blevet opfyldt. Finance Watch og Better Finance har arbejdet på politikområder, der supplerer hinanden, og har haft forskellige målgrupper. Sammen har deres aktiviteter dækket det meste af Unionens politiske dagsorden på det finansielle område siden 2012, og Finance Watch og Better Finance har, i det omfang deres ressourcer har tilladt, arbejdet på at udvide deres aktiviteter med henblik på at have bred geografisk dækning inden for Unionen.
- (8) Begge organisationer har tilført merværdi til deres nationale medlemmers aktiviteter og for Unionens forbrugere. Nationale organisationer, der beskæftiger sig med en bred vifte af forbrugerspørgsmål, mangler ofte teknisk ekspertviden inden for politikområder, der specifikt vedrører finansielle tjenesteydelser og den hermed forbundne politiske politikudformning i Unionen. Desuden er der hidtil ikke identificeret andre lignede organisationer på EU-plan. Selv om evalueringen af pilotprojektet viste, at ingen andre ansøgere har reageret på de årlige indkaldelser af forslag foretaget siden 2012, bør programmet oprettet i denne forordning efter udløbet af perioden 2017-2020 åbnes for andre potentielle tilskudsmodtagere, såfremt de opfylder dets krav.
- (9) Trods en løbende indsats er det ikke lykkedes for Finance Watch og Better Finance at tiltrække stabil og væsentlig finansiering fra andre donorer, som er uafhængige af den finansielle sektor, og de er derfor fortsat stærkt afhængige af EU-finansiering for at kunne klare sig økonomisk. Medfinansiering fra Unionen er derfor på nuværende tidspunkt påkrævet for at sikre, at de får de ressourcer, der er nødvendige for at nå de ønskede politikmålsætninger i de kommende år, og for at tilvejebringe et stabilt finansielt grundlag for disse organisationer og for deres eksperter og administrative personale, der hidtil har formået at igangsætte deres relevante aktiviteter på kort tid. Det er derfor nødvendigt at oprette et EU-program for perioden 2017-2020 til støtte for Finance Watch's og Better Finance's aktiviteter (»programmet«), der vil supplere tilsvarende politikker, som medlemsstaterne forfølger på nationalt plan. Finansiell stabilitet er af central betydning for at bevare ekspertisen samt for at kunne planlægge projekter i begge organisationer. Organisationerne, der modtager tilskud fra programmet, bør dog sigte mod at øge andelen af finansiering fra andre kilder.
- (10) Ved fortsat at finansiere Finance Watch og Better Finance i perioden 2017-2020 efter samme princip som for den forberedende aktion sikres det, at de positive virkninger af disse organisationers aktiviteter, som indtil nu er blevet vurderet, fastholdes. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet bør baseres på de gennemsnitlige omkostninger, som hver tilskudsmodtager rent faktisk har afholdt mellem 2012 og 2015. Unionens maksimale medfinansieringsstats på 60 % bør forblive uændret. I tilfælde af, at programmet og den tilhørende finansiering forlænges efter 2020, og der dukker andre pålidelige aktører op, bør indkaldelsen af ansøgninger åbnes for andre potentielt kvalificerede organisationer, der opfylder kriterierne og bidrager til programmets mål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (11) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for hele programmets varighed, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.
- (12) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til fastlæggelse af de årlige arbejdsprogrammer.
- (13) Hvert år inden den 30. november bør hver tilskudsmodtager indsende en beskrivelse af de aktiviteter, der er planlagt for det kommende år for at opfylde programmets politikmålsætninger, til Kommissionen. Disse aktiviteter bør beskrives detaljeret, herunder deres målsætninger, forventede resultater og virkninger, anslåede omkostninger og tidsramme samt relevante indikatorer til vurdering heraf.
- (14) Der ydes finansiel støtte i overensstemmelse med betingelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽²⁾.
- (15) Senest 12 måneder inden programmets afslutning bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om de resultater, der er opnået med dette program. I evalueringsrapporten bør det vurderes, om programmet skal videreføres efter perioden 2017-2020. Enhver forlængelse, ændring eller fornyelse af programmet efter perioden 2017-2020 bør gøres til genstand for et offentligt udbud med henblik på at udvælge tilskudsmodtagerne.
- (16) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger i hele udgiftscyklussen, herunder forebyggelse, påvisning og undersøgelse af uregelmæssigheder, tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og efter omstændighederne ved anvendelse af administrative og økonomiske sanktioner.
- (17) Tilskudsmodtagerne bør gøre sig alle bestræbelser på at synliggøre deres aktiviteter i alle medlemsstater. De bør med henblik herpå bestræbe sig på at knytte kontakter med relevante nonprofit-forbrugerorganisationer i hele Unionen og, hvor det er muligt, oversætte oplysninger om deres organisation, medlemskab og aktiviteter og vise disse oplysninger på deres websteder.
- (18) For at sikre kontinuiteten i de af tilskudsmodtagernes aktioner, der støttes af EU-midler, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen og anvendes fra den 1. maj 2017.
- (19) Målet for denne forordning, nemlig at oprette et EU-program til støtte for særlige aktiviteter, der styrker inddragelsen af forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser i Unionens politikudformning inden for finansielle tjenesteydelser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Der oprettes herved et EU-program (»programmet«) for perioden fra den 1. maj 2017 til den 31. december 2020 med henblik på at støtte aktiviteter hos de organisationer, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1. Disse aktiviteter bidrager til at opfylde Unionens politikmålsætninger med hensyn til at styrke inddragelsen af forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser samt aktører, der repræsenterer deres interesser, i Unionens og i andre relevante multilaterale instansers politikudformning inden for finansielle tjenesteydelser.

⁽¹⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

2. Følgende aktiviteter medfinansieres for at nå programmets mål:
 - a) forskningsaktiviteter, herunder produktion af egen forskning og data samt udvikling af ekspertviden
 - b) inddragelse af forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser ved at samarbejde med eksisterende forbrugernetværk og -rådgivningslinjer i medlemsstaterne samt med henblik på at identificere spørgsmål, der er relevante for Unionens politikudformning med henblik på beskyttelse af forbrugernes interesser inden for finansielle tjenesteydelser
 - c) bevidstgørelsesaktiviteter, formidlingsaktiviteter og levering af finansiell uddannelse, direkte eller gennem deres nationale medlemmer, herunder rettet mod et bredt publikum af forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser og ikkeeksperter
 - d) aktiviteter, der styrker interaktionen mellem medlemmerne af de organisationer, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, samt fortaleraaktiviteter og politisk rådgivning, der støtter disse medlemmers holdning på EU-plan og fremmer den offentlige og generelle interesse for finansiell regulering og EU-regulering.

Artikel 2

Programmets mål

1. Programmet har følgende mål:
 - a) yderligere at styrke den aktive deltagelse og inddragelse af forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser samt aktører, der repræsenterer interesserne for forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser, i Unionens og i andre relevante multilaterale instansers politikudformning på området for finansielle tjenesteydelser
 - b) at oplyse forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser samt aktører, der repræsenterer deres interesser, om vigtige spørgsmål vedrørende regulering af den finansielle sektor.
2. Kommissionen sikrer, at programmet løbende vurderes i lyset af målene i stk. 1, navnlig ved at kræve, at hver tilskudsmodtager fremlægger følgende:
 - a) en årlig beskrivelse af de aktioner, som tilskudsmodtageren har iværksat under programmet
 - b) en årlig aktivitetsrapport, som skal omfatte kvantitative og kvalitative indikatorer for hver aktivitet, som tilskudsmodtageren har planlagt og gennemført
 - c) en finansiell rapport.

En sådan vurdering skal også omfatte udarbejdelse af den rapport, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1.

Artikel 3

Programmets tilskudsmodtagere

1. Finance Watch og Better Finance er programmets tilskudsmodtagere »tilskudsmodtagere«.
2. For at være omfattet af programmet skal en tilskudsmodtager vedblive at være en ikkestatslig nonprofit retlig enhed, som er uafhængig af industrielle, kommercielle eller erhvervsmæssige interesser. Tilskudsmodtageren må ikke have modstridende interesser og skal gennem sine medlemmer repræsentere EU-forbrugeres og andre slutbrugeres interesser på området finansielle tjenesteydelser.

Med henblik på at varetage interesserne for forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser i så mange medlemsstater som muligt skal tilskudsmodtagerne søge at udvide deres netværk af aktive medlemmer i medlemsstaterne og at opnå en omfattende geografisk dækning.

Kommissionen bistår tilskudsmodtagerne med at identificere potentielle medlemmer i medlemsstaterne. Kommissionen sikrer endvidere, at hver tilskudsmodtager til stadighed overholder de i dette stykkes første og andet afsnit fastsatte kriterier i hele programmets løbetid, ved at medtage dem i de årlige arbejdsprogrammer, der er omhandlet i artikel 7, og ved årligt at vurdere, om tilskudsmodtagerne opfylder disse kriterier inden tildelingen af de aktionstilskud, der er omhandlet i artikel 4.

3. I tilfælde af, at tilskudsmodtagere fusionerer, bliver den deraf følgende retlige enhed programmets tilskudsmodtager.

Artikel 4

Ydelse af tilskud

Finansiering i henhold til programmet ydes i form af aktionstilskud, der tildeles på årsbasis, og skal være baseret på det forslag, der er indsendt af en tilskudsmodtager i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2.

Artikel 5

Gennemsigtighed

1. Det skal i meddelelser eller publikationer vedrørende en aktion, som en tilskudsmodtager har iværksat, og som er finansieret i henhold til programmet, fremgå, at tilskudsmodtageren har modtaget støtte fra Unionens budget.

2. Hver tilskudsmodtager skal senest to måneder efter Kommissionens vedtagelse af de årlige arbejdsprogrammer samtidig offentliggøre og meddele de relevante nonprofit-forbrugerorganisationer følgende oplysninger:

- a) arbejdets tilrettelæggelse og udstrækning
- b) muligheder og betingelser for at blive medlem og tilskudsmodtagerens opbygning
- c) hvilke af dens aktiviteter, der er omfattet af artikel 1, stk. 2.

Artikel 6

Finansielle bestemmelser

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden fra den 1. maj 2017 til den 31. december 2020 fastsættes til højst 6 000 000 EUR i løbende priser.

2. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme.

Artikel 7

Programmets gennemførelse

1. Kommissionen gennemfører programmet i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

2. For at være omfattet af programmet skal hver tilskudsmodtager hvert år inden den 30. november forelægge Kommissionen en beskrivelse af de aktiviteter, jf. artikel 1, stk. 2, der er planlagt for det følgende år, og som har sigte på at opfylde programmets politikmålsætninger (»forslaget«). Disse aktiviteter skal beskrives i detaljer, herunder deres målsætninger, forventede resultater og virkninger, anslåede omkostninger og tidsramme samt relevante indikatorer til vurdering heraf.

3. Kommissionen gennemfører programmet gennem årlige arbejdsprogrammer i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

De årlige arbejdsprogrammer skal indeholde de tilsigtede mål, de forventede resultater af de aktioner, som tilskudsmodtagerne skal iværksætte, gennemførelsesmetoden for disse aktioner og det samlede tilskudsbeløb for iværksættelsen af disse aktioner. De skal endvidere indeholde en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af det tilskudsbeløb, der bevilges til hver enkelt aktion, og en vejledende tidsplan for gennemførelsen.

For så vidt angår aktionstilskud skal de årlige arbejdsprogrammer fastsætte prioriteterne, de væsentlige tildelingskriterier og den maksimale medfinansieringssats. Den maksimale sats for direkte medfinansiering er 60 % af de støtteberettigede omkostninger. I tilfælde af, at en tilskudsmodtager modtager finansiering fra medlemmer, som selv modtager støtte fra EU-finansieringsprogrammer, begrænser Kommissionen sit årlige bidrag med henblik på at sikre, at Unionens samlede direkte og indirekte støtte til den pågældende tilskudsmodtagers aktioner under dette program ikke overstiger 70 % af de samlede støtteberettigede omkostninger.

4. Kommissionen vedtager de årlige arbejdsprogrammer ved hjælp af en finansieringsafgørelse.

Artikel 8

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Ved gennemførelsen af aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning, træffer Kommissionen egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes gennem foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved tilbagesøgning af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og økonomiske sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
2. Kommissionen, eller dens befuldmægtigede, og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til programmet.
3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan foretage undersøgelser, herunder kontrol på stedet i overensstemmelse med de bestemmelser og procedurer, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾ for at fastslå, om der har været tale om svig, korruption eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt finansieret i henhold til programmet.
4. Samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud som følge af gennemførelsen af denne forordning skal indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive kompetencer, uden at det berører stk. 1, 2 og 3.

Artikel 9

Evaluerings af programmet

1. Kommissionen forelægger senest 12 måneder inden programmets afslutning Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om opfyldelsen af dets mål og stiller på anmodning alle de oplysninger, der er brugt ved evalueringen, og som Kommissionen råder over, til deres disposition under iagttagelse af gældende databeskyttelsesregler og fortrolighedskrav.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

Evalueringsrapporten skal evaluere, om programmet overordnet set har været relevant og har tilført merværdi, hvor effektivt og virkningsfuldt det er gennemført, og hvor effektive tilskudsmodtagerne hver især og tilsammen har været med hensyn til målene i artikel 2, stk. 1.

2. Evalueringsrapporten omhandlet i stk. 1 fremsendes til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg til orientering.

Artikel 10

Overgangsbestemmelse

Tilskudsmodtagerne skal indsende forslaget for programmets første år senest den 3. juni 2017.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. maj 2017 til den 31. december 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. maj 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

C. ABELA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/827**af 17. maj 2017****om ændring af forordning (EU) nr. 258/2014 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision for perioden 2014-2020****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2014 ⁽³⁾ drager International Financial Reporting Standards Foundation («IFRS Foundation»), som er retssuccessor for International Accounting Standards Committee Foundation, og Public Interest Oversight Board (PIOB) fordel af medfinansiering fra Unionen i form af driftstilskud indtil den 31. december 2020.
- (2) Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG) drog på baggrund af forordning (EU) nr. 258/2014 fordel af medfinansiering fra Unionen i form af driftstilskud indtil den 31. december 2016.
- (3) Den 12. november 2013 offentliggjorde Kommissionen en rapport af Philippe Maystadt, den særlige rådgiver for kommissæren med ansvar for det indre marked og tjenesteydelser, («rapporten fra den særlige rådgiver»), hvori han beskrev de mulige reformer af EFRAG's forvaltning, der har til formål at styrke Unionens bidrag til udarbejdelsen af internationale regnskabsstandarder.
- (4) Kommissionen overvågede nøje gennemførelsen af reformen af EFRAG's forvaltning og orienterede behørigt Europa-Parlamentet og Rådet om fremskridtene i den forbindelse. På dette grundlag bør finansieringen af EFRAG fortsættes for perioden 2017-2020 for at opfylde EU-programmets langsigtede mål om at støtte særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision.
- (5) EFRAG's bestyrelse, som afspejler en afbalanceret repræsentation af både offentlige og private interesser, bør sikre, at dens bestyrelsesmedlemmer forpligter sig til at handle i den europæiske offentligheds interesse. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Centralbank opfordres til så vidt muligt at bidrage aktivt til arbejdet i EFRAG's bestyrelse.
- (6) Kommissionen bør aflægge årlig rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om EFRAG's vigtigste resultater og aktiviteter i det foregående år. Rapporten bør desuden undersøge udviklingen for så vidt angår kriteriet om udvidet offentligt gode og indeholde en detaljeret oversigt over udviklingen i de internationale standarder for regnskabsaflæggelse (IFRS). Regnskabsstandarder bør hverken bringe den finansielle stabilitet i Unionen i fare eller stå i vejen for Unionens økonomiske udvikling.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 19.8.2016, s. 147.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 27.4.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.5.2017.⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision for perioden 2014-2020 og om ophævelse af afgørelse nr. 716/2009/EF (EUT L 105 af 8.4.2014, s. 1).

- (7) Med hensyn til udviklingen af IFRS, PIOB og EFRAG bør Kommissionens årlige rapport også omhandle opfølgningen på og gennemførelsen af Europa-Parlamentets henstillinger. Herudover opfordres IFRS Foundation, PIOB og EFRAG til regelmæssigt og mindst én gang årligt at deltage i høringer arrangeret af Europa-Parlamentet for at give en fuldstændig redegørelse for udviklingen af internationale standarder for regnskabsaflæggelse og revision.
- (8) Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet mere regelmæssige oplysninger om IFRS Foundations, PIOB's og EFRAG's fælles arbejde i betragtning af, at disse tre organer er medfinansieret af Unionen og arbejder hen imod de samme mål.
- (9) Kommissionen bør også overveje mulige ændringer af EFRAG's funktion og privatretlige status på lang sigt.
- (10) Forordning (EU) nr. 258/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (11) Målet for denne forordning, nemlig at øge budgettet for et EU-program for perioden 2017-2020 for at støtte EFRAG's aktiviteter, som bidrager til at opfylde Unionens politikmål i forbindelse med regnskabsaflæggelse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (12) For at sikre kontinuitet i finansieringen af EFRAG bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen og bør finde anvendelse fra den 1. januar 2017 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 258/2014 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), affattes således:

»i) EFRAG«.

2) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden 2014 til 2020 er på 57 007 000 EUR i løbende priser.«

b) Stk. 3, litra a), affattes således:

»a) for EFRAG: 23 134 000 EUR«.

3) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»4a. Med hensyn til IFRS Foundation og IASB skal der i den i stk. 3 omhandlede rapport også indgå en vurdering af deres forvaltning, navnlig hvad angår gennemsigtighed, forebyggelsen af interessekonflikter og mangfoldigheden af eksperter, og af de skridt, der er taget for at sikre en bred repræsentation af interesser og offentlig ansvarlighed.

Derudover skal rapporten med henblik på at sikre regnskabsstandarder af høj kvalitet og høje standarder for gennemsigtighed, ansvarlighed og integritet identificere og vurdere de tiltag, der er truffet i IFRS Foundation, og som bl.a. vedrører aktindsigt, åben dialog med EU-institutioner og forskellige interessenter, regler om gennemsigtighed i forbindelse med møder med interessenter og oprettelsen af gennemsigtighedsregistre.»

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Med hensyn til PIOB og dets efterfølger skal den i stk. 3 omhandlede rapport behandle udviklingen i diversificeringen af finansieringen og vurdere, hvordan PIOB's arbejde bidrager til at forbedre revisionskvaliteten, herunder integriteten i revisionserhvervet. Hvis finansieringen fra IFAC i et givet år overstiger to tredjedele af den samlede PIOB-finansiering, skal Kommissionen foreslå at begrænse sit årlige bidrag for det pågældende år til højst 300 000 EUR.«

c) Følgende stykke indsættes:

»6a. Med hensyn til EFRAG skal den i stk. 3 omhandlede rapport fra 2018 vurdere:

- a) hvorvidt kriteriet om udvidet offentligt gode som anbefalet i rapporten fra den særlige rådgiver har været overholdt i forbindelse med den godkendelsesproces, der har været gennemført i det forløbne år
- b) hvorvidt Europa-Parlamentet og Rådet er blevet inddraget på et tidligt stadium i forbindelse med udviklingen af regnskabsstandarder i almindelighed og godkendelsesprocessen i særdeleshed
- c) hvorvidt EFRAG's finansieringsstruktur er tilstrækkeligt diversificeret og afbalanceret til at sætte den i stand til at varetage sine opgaver i offentlighedens interesse på en uafhængig og effektiv måde og
- d) forvaltningen af EFRAG, navnlig med hensyn til gennemsigtighed, og de skridt, der er taget for at sikre en bred repræsentation af interesser og offentlig ansvarlighed.

Derudover skal rapporten identificere og vurdere de tiltag, der er gjort i EFRAG med henblik på at sikre høje standarder for demokratisk ansvarlighed, gennemsigtighed og integritet, som bl.a. vedrører aktindsigt, åben dialog med EU-institutioner og forskellige interessenter, oprettelse af obligatoriske gennemsigtighedsregistre og regler om gennemsigtighed i forbindelse med møder med interessenter samt interne regler, navnlig om forebyggelse af interessekonflikter.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. maj 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

C. ABELA

Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA